

ren foreslaar nu her en lignende ny. Ganske vist føler jeg, at det er et Punkt, hvor han vil faae endel med sig. Han foreslaar her, at vi skulle forøge disse Stempelskatter, disse ensidige Byrder og Afgifter, vi Andre haabe snart at kunne blive helt fri derfor.

Finansministeren: Det ærede Medlem, som sidst talte, gjorde principielle Indvendinger mod det foreliggende Lovforslag, der for mig indeholde en Opfordring til strax at imødegaa de Betragtninger, han opstillede. Jeg vil for det Første gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at han med Hensyn til de første Bemærkninger, han gjorde om Stempelskatten paa fremmede Papirer, vistnok har overset et temmelig vigtigt Punkt, som jeg dog tillod mig at henlede Opmærksomheden paa ved Lovforslagets Forelæggelse. Det ærede Medlem sagde, at det var en Skat af en særlig Indtægt, saaledes altsaa, at fordi man havde anbragt sin Formue i fremmede Papirer, skulde man deraf svare en særlig Skat, som man ikke svarede af, anden Formue; men det ærede Medlem har vistnok overset, at den tidligere Plan, der har været lagt for denne Skat, hvorefter den Formue, der allerede er anlagt i fremmede Papirer, skulde befattes, ikke er fulgt i nærværende Tilfælde. Hele den Formue, som allerede er anbragt i fremmede Papirer her i Staten, er vel foreslaaet stemplet, men gratis. Forslaget gaar altsaa ud paa, at hvad der i Fremtiden indføres i Landet, skal underkastes en Stempelskat, som altsaa kommer til at virke ganske i Analogi med en Told. Det er altsaa en ganske lille Told, som herhjemme bliver lagt paa de Varer, som kaldes fremmede Papirer, og det vil altsaa ses, at saalænge vi ikke ere komne hen til det Princip, som det ærede Medlem berørte i Slutningen af sit Foredrag, at have en eneste billig og retfærdig Skat, hvorefter alle Statsudgifter skulle udredes, og saalænge vi saaledes ere nødte til at bevare Skatter paa forskjellige Gjensstande og af forskjelligartet Status, saalænge er det altsaa fuldkomment i sin Orden, at man lægger Told paa Varer, som ifølge deres Natur egne sig dertil. Det vil jo let ses af dem, der have fulgt det ærede Med-

lems Foredrag helt igjennem, at der egentlig bagved hele hans Betragtning ligger den Grundantænkning, som er meget smuk, og som jeg har mange Vidnesbyrd for, at det ærede Medlem har stræbt at udvilde i flere Retninger, nemlig den, at han mener, at det er muligt at indrette en Skat, som kom til at træde istedetfor andre Skatter og dog bliver billig og retfærdig. Jeg har imidlertid den Overbevisning, at dette er en Opgave, der er saa vanskeligt at løse, at jeg kun kan se den som et fjernt Maal, hvorhen man kan stræbe. Jeg fortænkter aldeles ikke det ærede Medlem, for hvem dette maa stille sig som et Maal, man kan gaa hen imod, i, at han stræber derved, men jeg siger, at for mig stiller det sig som et Formaal, hvis Opnaaelse er saa fjern, at praktiske Mænd vanskeligt kunne tage Hensyn dertil. Vi ere altsaa nødte til, saaledes som Forholdene nu ere, og da vi ialfald skulle leve, indtil den Tid kommer, da dette Maal kan naas, at søge at indrette os saa forstandigt, som vi kunne under de nærværende Forhold, og de ere saaledes, at vi have forskjelligartede Skatter, som hver har sin bestemte Karakter som hver rammer paa sin Maade og gjennem hvis Samvirken det først bliver muligt for os at faa de Statsindtægter, der ere nødvendige til at afholde de Byrder, der hvile paa os. Jeg tror derfor, at det maa erkendes, at forsaavidt der her er givet Forslag om at lægge en lav Afgift paa udenlandske Statspapirer, saa er det et Forslag, der staar i den fuldstændigste Samklang med de Grundsaetninger, som ere fulgte i vor øvrige nærværende Skatte-lovgivning. Naar dette er Tilfældet, og det saa ved Siden deraf virkelig holdes for Die, hvormeget jeg har foreslaaet Thinget Vettelser i andre Henseender, hvor saadanne Byrder synes mig at være forholdsvis tunge eller hindrende for Bedriften, da haaber jeg, at Thinget ikke vil finde det besynderligt, at jeg er fremkommen med et Forslag til en saa moderat Afgift som der her foreslaaede paa en Gjensstand, som forekommer mig saa godt at kunne være den. Dette altsaa med Hensyn til det ærede Medlems Hovedindvending. — Han har dernæst ogsaa gjort en anden Betragtning gjældende, nemlig, at denne Lov ikke vilde kunne